

הדלקת נרות: 16:22

צאת שבת: 17:34

מוצ"ש לר"ת: 18:07

הזמנים לפי אופק ירושלים

שבת
שירה!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

לנשמה אין גבול

לעומת הגוף המוגבל, הנשמה היא אין סופית ובלתי מוגבלת. ולכן, קשר של בני זוג המתחברים זה לזה על ידי הנשמה (באמצעות שיחה), יהיה בלתי מוגבל ולא יסתיים לעולם.

בימינו התפתח מושג - משבר גיל הארבעים. כלומר, אחרי גיל 40 כבר "מותר" לבעל לפתח קשר עם מישהי אחרת, כי הוא "במשבר". אני אומר שאין מושג כזה! אנשים רוצים הכשר לבגידות, ורוצים שיבינו אותם... אז הם קוראים לזה משבר.

קוראים יקרים, אין כאן משבר, יש כאן טעות בסיסית ביסודות הקשר הזוגי שהיה ביניהם!

כשהקשר מושתת על המעטפה, המעטפה הכי יפה נמאסת. ולכן אחרי גיל 40 כשכבר רגילים מאד אחד לשני - מחפשים חידוש. אבל אם מבססים את הקשר על השיחה והדיבור כמו שאמרנו, אז הקשר לא נמאס לעולם, אדרבה הוא רק הולך ומשביח. וככל שהשיחות מעמיקות יותר, לומדים להכיר יותר את האופי והיופי הנשמתי והייחודי שיש לכל אחד מבני הזוג.

לבעל שאומר: נמאס לי ממנה...

אני עונה: אף פעם לא התחברת אליה באמת. אולי התחברת לשירותי הקיטרינג שהיא מציעה ולמאכלים שהיא מבשלת. או אולי לשירותי המלון שאתה מקבל, זאת אומרת, מיטה מסודרת ובגדים מכובסים ומגוהצים. או שמא התחברת לשירותי השמרטפות שהיא מעניקה, אבל אליה, לאישיות שלה, לא התחברת מעולם.

לאשה שאומרת: נמאס לי מבעלי...

אני עונה: כנראה שמעולם לא התחברת אליו באמת. אולי התחברת לשירותי הבנקאות והכלכלה שהוא מספק לך, או אולי לדמות האבהית שהילדים זקוקים לה, אבל אליו לא התחברת.

נחשוב לרגע, למה לאמא לא נמאס מילדיה, ומפני מה היא לא תחליף אותם לעולם! התשובה לכך ברורה, היא לא מחוברת אליהם דרך מעטפת הגוף אלא דרך הנשמה.

קוראים יקרים, נשמה לא נמאסת לעולם!

לאור דברינו אלה הבנו בצורה ברורה למה בדורנו הבעיה בינו לבין חוסר תקשורת, וזוהי אבן הנגף העיקרית שמביאה לפירוק הקשר ואפילו לגירושין. לכן, כשבעל מקדש את אשתו, הוא אומר לה - הרי את מקודשת לי. הם כורתים ברית בין הנשמות, ואז הנישואין הולכים ומשביחים כדוגמת היין שכל שעובר עליו הזמן הוא משביח עוד ועוד.

זאת ועוד, כאשר קשר השיחה טוב ומעולה והנשמות מתחברות, אז הקשר של הגוף נפלא שבעתיים. אבל אם אין תקשורת, ואין קשר בין הנשמות, אז גם הקשר השני לא מספק.

הקשר הפיזי צריך להיות 'הדובדבן שבקצפת', אבל אם אין עוגה ואין קצפת, הידובדבן הוא... הדובדבן!...

פרשת השבוע

זיווג לפי המעשים

"וַיִּבְא בֵּין מַחְנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל וַיְהִי הָעָנָן וַיַּחֲשֶׁד וַיִּבְאֶר אֶת הַלְּלִיָּהּ וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלְּלִיָּהּ"

הפסוק מלמדנו שעמוד הענן הפריד בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ומצרים לא יכלו להתקרב לעם ישראל כל הלילה.

כתוב במסכת מגילה אמר רבי יוחנן... בקשו מלאכי השרת לומר שירה אמר הקב"ה מעשה ידי טובעים בים ואתם אומרים שירה?! ובפרקי רבי אליעזר כתוב אל תהי קורא יולא קרב זה אל זה כל הלילה! אלא יולא קרא זה אל זה כל הלילה!

נמצאנו למדים שהיה קשה לפניו יתברך לאבד את המצריים בים כי סוף סוף הם מעשה ידיו. ולכן קבעו חז"ל שביום שביעי של פסח לא יאמרו הלל שלם. (כדי שימי חול המועד לא יהיו יותר חשובים משביעי של פסח קבעו שגם בהם לא גומרים את ההלל).

חז"ל אמרו: 'קשה זיווגו של אדם כקריעת ים סוף. אמר רבי שמעון בן לקיש אין מזווגים לו לאדם אשה אלא לפי מעשיו שנאמר: "כִּי לֹא יִנָּחַ שְׂבִיט הָרֶשַׁע עַל גֹּוֶרְל הַצְּדִיקִים". זאת אומרת מזווגים לאדם אשה לפי ההתנהגות שלו ברווקות. אם היה צדיק נותנים לו צדקת, אם היה בינוני מקבל בינונית, ואם היה רשע מקבל מרשעת. והקב"ה מתאים את הזיווג ובהתאם למצבם הרוחני של המשודכים.

הגמרא ממשיכה: 'ואמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן וקשים לזווגם כקריעת ים סוף. שנאמר: "אֲלֵקִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בְּיָתֵהּ מוֹצִיא אֲסִירִים בְּפוֹשְׁרוֹת". ביאור הפסוק הוא שהקב"ה לוקח יחיד ויחידה ושם אותם בבית וזה דומה למוציא אסירים בכושרות. כלומר לעם ישראל שהיו אסירים במצרים. ומהו בכושרות? בכי ושירות. בקריעת ים סוף היתה קבוצה שבכתה (המצרים) וקבוצה ששרה (בני ישראל). אם כן בפסוק יש השוואה בין זיווג לקריעת ים סוף.

נשאלת השאלה למי קשה? אצל מי הקושי אצל הזוג או אצל הקב"ה? רש"י אמר שהקושי אצל הקב"ה. ונבאר את הדבר. הרי הגמרא אמרה שהזיווג נקבע לפי הרמה הרוחנית של האדם ומכיון שהרמה הרוחנית היא דבר דינאמי, כשעושים מצוה עולים דרגה וכשעושים עבירה יורדים דרגה, ההתאמה קשה מאד ומורכבת, ורק הקב"ה יכול לעשות זאת מפני שרק הוא מכיר את רמתו הרוחנית של האדם, וקובע לפי זה את הזיווג. והדבר קשה, פירוש - הדבר מסובך ומורכב. כמו בקריעת ים סוף, שהיתה מורכבת מאד, את מי להציל ואת מי להטביע.

הזוהר הקדוש כותב הסבר נוסף בענין הקושי שלפעמים קורה שאשה מתחנתת עם איש מכל מיני סיבות והזיווג האמיתי שלה הוא מישהו אחר. וכשמגיע זמנה להתחתן עם הזיווג האמיתי מטיל הקב"ה סכסוך בינה לבין בעלה והוא עומד ומגרשה ואז היא מתחנתת עם בן זוגה האמיתי. וקשה לפני הקב"ה לפרק בית אחד כדי להקים בית אחר כמו שהיה קשה לפניו יתברך להטביע אומה אחת ולהציל אומה אחרת.

ישנו דבר נוסף שעליו אמרו חז"ל קשה כקריעת ים סוף. הגמרא אומרת: 'אמר רב שיזבי משמיה דרבי אלעזר בן עזריה קשין מזוונותיו של אדם כקריעת ים סוף'. כידוע שהפרנסה מגיעה משמיים. ולפעמים הקב"ה זן ומפרנס בשפע אדם אחד, ומונע את הפרנסה משכנו הקרוב. כי כך גזרה חוכמתו יתברך, והדקדוק גדול שלזה היה הון ועושר ולזה לא. כמו שבים סוף היה דקדוק גדול מי יטבע ואיך יטבע ומי ינצל ואיך ינצל. וזוהי ההשוואה בין המזונות והפרנסה לקריעת ים סוף.

לפי זה הסברנו את הפסוק: "פֹּתַח אֶת יְדָךְ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן". ואמרו חז"ל שהקב"ה זן ומפרנס את כל הבריאה כולה מקרני ראמים ועד ביצי כנים. ואם נשאל והרי יש אומות שלמות שרבים מהם מתים ברעב, הכיצד? לכן בא הפסוק הבא ואומר צדיק ה' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו... כלומר כל מה שנעשה נעשה בצדק ובחשבון אלוקי.

שבת שלום - אבנר קזואס

ביתנו

אישה באה לרב וליבה מר עליה עד כדי בקשת גט פיטורין, בתואנה כי בעלה דרש ממנה לאכול בשר וחלב. הרב ההמום ביקש לדעת את פירטי המעשה, והאשה ספרה לו שלאחר שהכינה לו עוף ביקש ממנה נס קפה עם חלב. הרב דרש ממנה לקרוא לבעל, ושאלו האם נכונים הדברים? ענה לו הבעל: אגיד לך האמת כל בקשה שאני דורש ממנה לוקח לה למלאת את מבוקשי שש שעות...

תדמית חיובית

המעמד החברתי בדורנו הוא נושא חשוב מאוד. הוא עוזר לנו בהחלטות לגבי בחירת זיווג, בראיונות לקבלת עבודה, בהובלת סקטורים, או מערכות חברתיות.

מיותר לציין שגם החברה שלנו היא בעלת 'מרפקים', ומי שלא יודע לשווק את עצמו היטב, מוצא את עצמו מוחץ למעגל החברה והעבודה.

כמובן שהפרנסה בידי שמיים, ו"בְּרָצוֹת ה' דֶּרֶךְ אִישׁ גַּם אוֹרְכֵי יָשָׁלִם אֹתוֹ", מכל מקום האדם מצד עצמו מחויב להשתדלות כמאמר הפסוק: "סוֹס מוֹכֵן לְיוֹם מִלְחָמָה, וְלֵה' הַתְּשׁוּעָה". את הסוס חייבים להכין כי אין נסים גלויים וההשתדלות מוכרחת.

התדמית העצמית צריכה להיבנות כבר בגילאי הילדות וכשהילד יגדל ויהיה בוגר יהיה לו קל יותר בחיים. הוא יהיה בעל בטחון עצמי וידע להנהיג, חוט של חסד יהיה משוך עליו, ויצליח בכל העניינים.

לפני שנלמד על בניית התדמית של הילדים, נלמד מעט על בניית התדמית של המבוגרים.

אמרו חז"ל: 'אחרי הפעולות (המעשים) נמשכים הלבבות'. בכוחות הנפש של האדם ישנו מנגנון המניע את פעולותיו.

כמו ברכב, כשהמונע קר, צריך לחממו כדי להפיק ממנו את

המקסימום, כך בנפש האדם צריך לגרום 'להתחממות' במעשים שהאדם עושה.

כולנו מכירים את הפתגם המפורסם 'עם האוכל בא התיאבון'. ולכן, אף על פי שלפעמים לא מתחשק לנו לעשות משהו מסוים, ובכל זאת אנו עושים אותו, בהתחלה בלי חשק, ולאט לאט מגיע החשק, וכבר אנחנו עושים זאת בשמחה.

זאת ועוד, אדם נפעל כפי פעולותיו, זאת אומרת שהפעולות ההתחלתיות מולידות פעולות נוספות בבחינת מוסיף והולך.

נוסיף ונאמר שלא רק המעשה מפעיל אלא גם מחשבה יכולה להשפיע. המחשבה והמעשה משפיעים על רמת הביצוע והתוצאה. אדם שיחדיר לעצמו שהוא יצליח בסוף יצליח. אבל מי שחושב שהוא לא יוצלח, והיום לא ילך לו, באמת באותו היום הוא ירגיש שהוא לא מיצה את עצמו והזמן חלף ועבר סתם. דוד המלך אמר בתהילים: "הֲאֵמַנְתִּי כִּי אֶדְבָּר" כלומר, אדם מאמין במה שהוא אומר, מתכנן ובסוף גם מבצע.

צריכים לדעת שסדר יום זה דבר שקובע ומכריע מה יקרה באותו היום וגם מצב הרוח משתפר. סדר יום מסדר לנו את המחשבה ומוליד מוטיבציה לפעול פעולה אחר פעולה. ובאמת חז"ל תיקנו לנו ברכה על סדר היום בברכות השחר "ברוך ... המכין מצעדי גברי". כלומר, אנו מודים לקב"ה שנתן לנו מטלות וסדר יום.

סיפור לשבת

הבבא סאלי זקוק"ל

מסופר על ר' ניסים עטיה מחיפה שסבל משיבר. למגינת ליבו, על אף שעבר מספר ניתוחים, בכל פעם היה השבר חוזר מחדש, והרופאים הרימו ידיים. בצר לו החליט לנסוע לרבינו בנתיבות, כדי שיזכה לברכתו. כשהגיע ראה קהל רב, הממתנינים בתור. והנה משמשו של הרב יוצא החוצה לחדר ההמתנה ושואל בקול: "מי זה ניסים עטיה?". הלה הופתע לשמוע את שמו ואמר, כי הוא האיש המדובר. "הצדיק ביקש שתיכנס אליו". מיודענו תהה על מה ולמה מבקשו הצדיק. בהיכנסו, כשנכנס וראה את הצדיק, החל לבכות ולבקש על נפשו, תוך כדי שהוא מספר לצדיק על בעייתו. רבינו לא השיב דבר אלא ניגש לאחד המדפיס והוציא את הספר 'מנחת יהודה' (מחבר הספר היה הגאון האדמו"ר המקובל ר' יהודה אצלן עטיה נלביע ב-ד' ניסן תשכ"ב, ציונו בהר-המנוחות והוא אביו של ר' ניסים). ואמר לו: "היה לך אבא צדיק גדול, ואתה מגיע אליו? עצתי לך, שתלך לציונו ותבכה שם, ובזכותו תיוושע!". ר' ניסים הופתע מרוח-הקודש של הצדיק, וכמובן הלך להשתטח על ציונו של אביו הצדיק, וכבר בדרך חזרה נעלמו לו הכאבים, עד לסוף ימיו, והוא לא הזדקק לשום ניתוח.

מסופר על אדם אחד, שלא היה מאמין בסיפורים, שסיפרו על רבינו.

יום אחד לקחו אחד מחבריו אל הצדיק בנתיבות. כשהגיעו, ראו את רבינו עורך סעודה גדולה. נכנסו השניים וישבו בין כולם. במהלך הסעודה הגישו להם קערות עם פירות שונים. אותו חבר, שפקפק בקדושת רבינו פנה לחברו ואמר: "מי עישר את הפירות?" הוא נטל שני תפוחים מהקערה, עישר על הפירות ושם בכיסו. חברו הזהירו לא לנהוג כך, אולם הלה לא התייחס לכך. בסיום הסעודה קמו ללכת. כשהיו עדיין קרובים לבית הרב חש האדם חוס חזק בכיסו. לפתע ראה עשן יוצא מכיס חליפתו. בזריזות הוציא את התפוחים, ולהפתעתו גילה, שהם מפוחמים לגמרי והוא אף נכוה ממגעם. הוא החל לרעוד, וחברו הציע, שייגש במהירות לרב, לבל ייענש עוד בגלל מעשיו. חזרו השניים לבית הצדיק. עוד בטרם פצה הלה את פיו אמר לו הבבא סאלי: "וכי אין יודע אתה, שאין בודקין מן המזבח ולמעלה.?"

באחד הימים נכנסה משלחת שלמה לבית רבינו והמתינה להיכנס לחדרו של רבינו. בזמן שהמתינו שוחחו בקולניות ובהתרגשות. משמשו של רבינו ניגש לאחד הגברים שבחבורה וביקש לשמוע מה הם מבקשים מרבנו. הלה הפנה אותו לעברם של בחורה שהיתה עימם וביקש כי ישאל ממנה לפרש בואם. ניגש ר' אליהו לבחורה ושב וחזר על שאלתו. הביטה בו הבחורה ושאלה: "האינך מכירני?", ניסה משרתו של רבינו להיזכר מנין הוא מכירה ולא נזכר. כנתפס בקלקלתו הודה כי אינו מכירה.

שלושה חודשים קודם לכן הגיעה בחורה רתוקה על כסא גלגלים והתחננה להיכנס לחדרו של רבינו. זה מספר שנים, סיפרה שהיא משותקת ברגליה ויוצאת ובאה בבית לוינשטיין ברעננה והטובים שברופאים מטפלים בה אולם לא מעניקים לה כל סיכוי להתרפא. המשמש הסביר כי לא תוכל להיכנס לחדרו של רבינו ועל פי בקשתה קירב את כיסא הגלגלים לדלת החדר כדי שתשמע את דברי רבינו. לאחר ששמע את סיפורו בירכה רבינו לרפואה שלימה. החולה החלה לבכות וביקשה מר' אליהו כי יכנס שנית וביקש מרבינו כי יבטיח לה שתירפא. ר' אליהו לא יכול היה להשיב את בקשתה ריקם, ושב לחדרו של רבינו, וסיפר כי הבחורה יושבת בוכייה ליד הדלת ומבקשת כי רבינו יבטיח לה כי תירפא. רבינו שמע את הדברים, נטל בקבוק מים וביקש לומר לה כי תסוך רגליה מן המים. "אני מבטיח לה שתתרפא במהרה", אמר רבינו בקול רם שתשמע הנערה מעבר לדלת. שמעה זאת הנערה וביקשה ממלוויה כי ישיבו אותה למכונית.

בידה אחזה את בקבוק המים ובעיניה נקוו דמעות. עתה שבה הבחורה לרבינו לבשר כי אירע הנס והיא נתרפא. ברגליה נכנסה לביתו של רבינו כדי שבני הבית יוכלו לספר לו כי ראוה והנה ברוך ה' היא מהלכת על רגליה. "בסדר", אמר לה ר' אליהו, "אני מבין שתבואי את הודות לרבינו, אך מה פשר כל החבורה הנכבדה הזו שהטריחה עצמה לבוא לכאן?", ניגש לר' אליהו אחד מראשי החבורה ואמר לו: "אנחנו הרופאים העובדים בבית לוינשטיין ברעננה. אנו טיפלנו בבחורה הזו במשך ארבע שנים וידענו כי אין כל סיכוי שתירפא. רגליה היו משותקות ועל פי הבדיקות הרי תוך זמן קצר גם פלג גופה השמאלי נידון לחלות בשיתוק. כאשר ראינו את מה שפעל הרבי אליו הלכה הבחורה לבקש ברכה", הוסיף אותו רופא, "לא יכולנו להתאפק והגענו כל רופאי המחלקה לראות מי הוא אותו קדוש שפעל גדולות. גם אנו רוצים לבקש את ברכתו".

"אין זוג לא מוצלח, יש זוג לא מודרך"

**האם יש לכם מריבות וויכוחים?
מרגישים שאינכם מתאימים?
הילד שלכם מתחצף?**

לייעוץ בנושא שלום בית, חינוך ילדים, הדרת חתנים/כלות עם יועצים זוגיים מוסמכים של ארגון ביתנו החדש הפרוסים בכל רחבי הארץ

חינוך עכשיו - 1599-59-59-39

